

ԳՐԱԽՈՍՏԱԿԱՆ

ԷՋՄԻԱՄԻՆ

Սրտի ուրիշ բերկրանքով մը ստացանք Արարատեան Մայր Աթոռոյ ԷՋՄԻԱՄԻՆ հրատարակութիւնը։ Գիտէինք թէ չուտով պիտի հրատարակուէր. աւելի քան ուրախ ենք հետեալաբար այլևս անոր ստուգութեան, Կենդանի է էջմիածին, մեր հոգեկան մտասեւեռումներուն բեռնաստղը ու ասիկա երազատեսի ազնատանք չէ, ատոր կրնայ վկայել մեր հոգեկան հայրենիքի, էջմիածնի ԷՋՄԻԱՄԻՆ հանդէսը։ Պէտք է խանդավառուի այս արդիւնքով։ Այսօրուան հրատարակութիւնը չուին անշուշտ երբեմնի Արարատի բովանդակութիւնը, իր էջերուն մէջ մենք կարօտով փնտռեցինք ստորագրութիւններ՝ որոնք մտքի փաղանքն ու փառքը եղան էջմիածնի և անով Հայ Եկեղեցւոյ. սակայն պէտք է խոնարհիլ միւս կողմէն սա իրողութեան առջև թէ ողջ է էջմիածինը, վասնզի չէ մեռած Ազգը։ Շատ բան կորսնցուց ան իբրեւ ոյժ և իբրեւ թիւ. բայց քիչ չէ այն ինչ որ իրեն կը մնայ զեռ Աստուծով։ Իր կեանքը նախ՝ յանձնի Հայ ժողովուրդին, իր միտքը՝ յանձնի Հայ մտաւորականութեան և կրթութեան, իր սիրտը որ չէ զազրած բարասելէ միշտ Հայ ժողովուրդի հաւատացեալ հարազատներուն համար։

ԷՋՄԻԱՄԻՆ հանդէսը այդ կենդանի բարասլումներուն փաստը կը բերէ մեզի, Սփիւռքի ստուեր աշխարհներուն մէջ եղողներուն, իբրեւ պատգամ և մխիթարութիւն, մեզի ընծայելով այն ապահովութիւնը թէ Խորհրդային վարչակարգին ներքեւ Հայաստանայց Եկեղեցին ա՛լ պիտի չուշանայ վերագտնելու իր զարաւոր խորհուրդին ամբողջ շքեղութիւնը, դառնալու համար Հայոց Հայրենիքին ու մանաւանդ Հայ Սփիւռքի ոչ միայն հրաբլրը, այլ նաև մեր ինքնութեան և ամբողջականութեան մագնիսը։ Ահա թէ ինչու կը խանդավառուինք այս հրատարակութիւնով, որուն յաջորդ թիւերը վստահ ենք թէ պիտի զանապահովելու մեր հաւատքը այս մասին։

Հանդէսին բովանդակութիւնը դարձեալ իր կրօնական և ազգային նկարագրով աւելի

քան գոհացուցիչ է։ Թողուածներ ունին Ամենայն Հայոց Հայրապետութեան Տեղակալ Տ. Դէորդ Արքեպ. ը՛ք՝ «Հայ Եկեղեցւոյ պարտքը իր ժողովրդին հանդէպ», օգոյշ Հայ ժողովուրդին օ երկու շրջաբերականներ, որոնք Հայ բանակին և ժողովուրդին ուղղուած խրախոյսի և գոհունակութեան խօսքեր են, գոյութեան այն մեծ գուպարին մէջ՝ զոր կը մղէ Հայ ժողովուրդը Ռուս մեծ ժողովուրդի կողքին։ Կան հեռագիրներ և նամակներ Ամենայն Հայոց Տեղակալի և Ստալինի ինչպէս նաև ուրիշ պետական ներկայացուցիչներու միջև փոխանակուած, որոնք Հայ ժողովուրդի արեան սուրբին հետ անոր նիւթական զոհողութիւններուն հանդէպ շնորհակալութեան արտայայտութիւններ են, մանաւանդ Սասունցի Դաւիթ թանքի շարասիւնին առիթով։ Թողուածներ ունին նաև Սուրէն Մ. Վարդապետը՝ «Ուղեւորութիւններ Հիւսիսային Կովկասում», և Եջնիկ Վարդապետ՝ «Ս. Էջմիածնի Մայր Տաճարի ձեռագիր աւետարաններ»։

Կրօնա-Պատմական եւ բանասիրական գետնին վրայ իրենց գեղեցիկ մասնակցութիւնը բերած են ԷՋՄԻԱՄԻՆ հանդէսին, Ակադեմիկոս Ստ. Մայիսասեան՝ «Ե՞րբ են Հայերը ընդունել Քրիստոնէութիւնը», Ակադեմիկոս Հ. Աճառեան՝ «Հայ առաքել գիւթի ստոյգ բուականը», Արուեստի վաստակաւոր գործիչ Գ. Լեւոնեան օժովհանգես Վարդապետ Մրճուզ, Պրոֆ. Դոկա. Աշոտ Աբրահամեան՝ «Խաչատուր Սրեք Կաթայեցու Տաւեղութիւնը»։

Ինչպէս կը տեսնուի Հայրապետական Աթոռ էջմիածնի այս հրատարակութիւնը, իր կրօնական, ազգային և բանասիրական երեսներով, կ'արդարացնէ իր բովանդակութիւնը և կը մնայ իբրեւ սրտապնդիչ խրախոյս մը վստակելու մօտ մեր հոգիներուն վերև, բարի ձեռքերէ արծարծուած Լուսաւորչի կանթեղի մը նման։